

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

P9_TA(2020)0015

Konferencja Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP15) – Kunming (2020)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie 15. posiedzenia Konferencji Stron (COP15) Konwencji o różnorodności biologicznej (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyniki śródkresowego przeglądu europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej oraz swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie śródkresowego przeglądu europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie „Planu działania na rzecz przyrody, ludzi i gospodarki” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie 14. posiedzenia Konferencji Stron (COP14) Konwencji o różnorodności biologicznej ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 20 maja 2015 r. pt. „Stan przyrody w Unii Europejskiej. Sprawozdanie na temat stanu typów siedlisk i gatunków objętych dyrektywą ptasią i siedliskową oraz tendencji w tym zakresie w latach 2007–2012 wymagane na podstawie art. 17 dyrektywy siedliskowej oraz art. 12 dyrektywy ptasiej” (COM(2015)0219),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego ⁽⁴⁾ (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej),
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁵⁾ (ramowa dyrektywa wodna),
- uwzględniając sprawozdanie Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) dotyczące globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych z 31 maja 2019 r.,
- uwzględniając Czerwoną księgę zagrożonych gatunków Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody,
- uwzględniając kartę z Metzu w sprawie różnorodności biologicznej z 6 maja 2019 r.,
- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz cele zrównoważonego rozwoju, a także dokument Komisji otwierający debatę zatytułowany „W kierunku zrównoważonej Europy 2030”, wydany 30 stycznia 2019 r. (COM(2019)0022),
- uwzględniając sprawozdania specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) dotyczące zmiany klimatu, pustynnienia, degradacji gleby, zrównoważonego gospodarowania gruntami, bezpieczeństwa żywnościowego oraz przepływów gazów cieplarnianych w ekosystemach lądowych, jak również jego sprawozdanie specjalne z 25 września 2019 r. na temat stanu oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie, a także sprawozdanie specjalne IPCC pt. „Global Warming of 1,5 °C” [Globalne ocieplenie o 1,5 °C], jego piąte sprawozdanie oceniające oraz sprawozdanie podsumowujące z września 2018 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 38.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z 23 lipca 2019 r. pt. „Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów” (COM(2019)0352) oraz komunikat Komisji z 20 września 2013 r. pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego” (COM(2013)0659),
 - uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2019 r. na temat stanu różnorodności biologicznej na świecie wobec potrzeb związanych z żywnością i rolnictwem,
 - uwzględniając oświadczenie wydane 15 października 2019 r. przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka na posiedzeniu Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku,
 - uwzględniając pekiński apel o ochronę różnorodności biologicznej i działania w dziedzinie zmiany klimatu z 6 listopada 2019 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska z 4 grudnia 2019 r. pt. „Środowisko Europy – Stan i prognozy na 2020 r.” (SOER 2020),
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając pytania do Komisji i do Rady w sprawie 15. posiedzenia Konferencji Stron (COP15) Konwencji o różnorodności biologicznej, które odbędzie się w 2020 r. w mieście Kunming w Chinach (O-000044/2019 oraz O-000043/2019),
- A. mając na uwadze, że strategiczny plan na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 opracowano, by pilnie podjąć skuteczne działania mające powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i zagwarantować, że do 2020 r. ekosystemy staną się odporne i będą nadal zapewniać podstawowe usługi, zabezpieczając i chroniąc tym samym różnorodne formy życia na naszej planecie oraz przyczyniając się do dobrostanu ludzi i eliminacji ubóstwa;
- B. mając na uwadze, że wizja różnorodności biologicznej na 2050 r. („wizja na 2050 r.”) przyjęta na mocy Konwencji o różnorodności biologicznej to życie w zgodzie z naturą oraz że wizja ta zakłada, iż do 2050 r. ludzkość zacznie cenić, chronić, przywracać i z rozumą wykorzystywać różnorodność biologiczną, by zachować usługi ekosystemowe, dbać o zdrową planetę i zapewniać korzyści niezbędne wszystkim ludziom oraz przyszłym pokoleniom;
- C. mając na uwadze, że wizja na 2050 r. przyjęta na mocy CBD obejmuje pięć celów ogólnych, które stanowią też ramy celów z Aichi na 2020 r. dotyczących różnorodności biologicznej: a) usuwanie przyczyn utraty różnorodności biologicznej przez uwzględnianie jej na szczeblu rządowym i w życiu społecznym; b) zmniejszenie bezpośredniej presji na różnorodność biologiczną i propagowanie zrównoważonego wykorzystywania zasobów; c) poprawa stanu różnorodności biologicznej dzięki ochronie ekosystemów, gatunków i różnorodności genetycznej; d) zwiększenie korzyści płynących dla wszystkich z różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych; e) lepsze wdrażanie przez planowanie oparte na uczestnictwie, zarządzanie wiedzą i budowanie zdolności;
- D. mając na uwadze, że w sprawozdaniu IPBES dotyczącym oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych na świecie podkreślono, iż obecne negatywne tendencje w różnorodności biologicznej i ekosystemach zaszkodzą dążeniu do osiągnięcia 80 % poddanych ocenie celów zrównoważonego rozwoju związanych z ubóstwem, głodem, zdrowiem, wodą, miastami, klimatem, oceanami oraz ziemią; mając na uwadze, że według prognoz zjawiska te uderzą głównie i najpoważniej w ludy tubylcze i wiele najuboższych społeczności na świecie; mając zatem na uwadze, że utratę i degradację różnorodności biologicznej należy uważać nie tylko za kwestię środowiskową, lecz także rozwojową, gospodarczą, społeczną i moralną;
- E. mając na uwadze, że stosowanie ogromnych ilości herbicydów o szerokim spektrum działania, takich jak glifosat, jest bezpośrednią przyczyną masowej utraty różnorodności biologicznej;
- F. mając na uwadze, że według IPCC i IPBES nie można trwale rozwiązać problemu zmiany klimatu, nie stosując bardziej zdecydowanie spójnych i skutecznych rozwiązań opartych na zasobach przyrody;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

- G. mając na uwadze, że zmianę klimatu uznaje się za przyczynę wzrostu liczby ekstremalnych zjawisk pogodowych, które powodują klęski żywiołowe na całym świecie, w tym pożary lasów;
- H. mając na uwadze, że protokół z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych i podziale korzyści z ich wykorzystania zawiera przejrzyste przepisy dotyczące sprawiedliwego i równego podziału korzyści z wykorzystania zasobów genetycznych i powiązanej z nimi tradycyjnej wiedzy;
- I. mając na uwadze, że unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r. ma na celu powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji usług ekosystemowych w UE oraz na świecie do 2020 r.;
- J. mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie przyjęły Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i towarzyszące jej 17 celów zrównoważonego rozwoju, i są w pełni zobowiązane do ich wdrażania;
- K. mając na uwadze, że w swoich wytycznych politycznych na kadencję 2019–2024 Komisja stwierdziła, iż jej ambicją jest, by UE współpracowała z partnerami na świecie w zahamowaniu utraty różnorodności biologicznej w ciągu najbliższych pięciu lat;
- L. mając na uwadze, że lasy są niezbędne ludziom na całym świecie jako źródło utrzymania oraz że pokrywają zaledwie 30 % powierzchni lądów, a zawierają w sobie 80 % różnorodności biologicznej;
- M. mając na uwadze, że zmiana klimatu zagraża siedliskom i gatunkom, o czym świadczy śmierć przeważającej części Wielkiej Rafy Koralowej, a także ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak wielki pożar australijskiego buszu, w wyniku którego zginęło ponad miliard zwierząt; mając na uwadze, że ochrona przyrody i powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej mają kluczowe znaczenie dla łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;
- N. mając na uwadze, że przekroczono cztery z dziewięciu poziomów krytycznych dla planety, określonych przez Stockholm Resilience Centre;

Uwagi ogólne

1. z niepokojem zauważa, że w globalnej ocenie IPBES w sprawie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych wyraźnie podkreślono skalę kryzysu ekologicznego oraz potrzebę pilnych i skoordynowanych starań o dogłębną transformację, ponieważ przyroda niszczy na świecie w skali niespotykanej dotąd w historii ludzkości, rośnie też tempo wymierania gatunków – około miliona gatunków zwierząt i roślin jest zagrożonych wyginięciem, co ma poważne konsekwencje dla ludzi na całym świecie i będzie miało wpływ na życie przyszłych pokoleń;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie, że zmiana klimatu na lądzie stanowi dodatkowe obciążenie dla różnorodności biologicznej, o czym wspomniano w sprawozdaniu specjalnym IPCC z 8 sierpnia 2019 r.; wyraża głębokie zaniepokojenie spadkiem liczebności ssaków morskich i stad ryb oraz dramatycznym zanikaniem raf koralowych, co udokumentowano w sprawozdaniu specjalnym IPCC z 24 września 2019 r., a w sprawozdaniu specjalnym IPCC w sprawie globalnego ocieplenia o 1,5 °C przewidziano zniknięcie ponad 99 % z nich w razie, gdyby temperatura wzrosła o 2 %;
3. wyraża poważne zaniepokojenie po opublikowaniu sprawozdania IPCC dotyczącego oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie, gdyż zgodnie z tym sprawozdaniem zmiana klimatu należy do głównych bezpośrednich przyczyn utraty różnorodności biologicznej, oraz podkreśla, że według prognoz negatywny wpływ zmiany klimatu na różnorodność biologiczną, ekosystemy, oceany i bezpieczeństwo żywnościowe będzie w nadchodzących dziesięcioleciach coraz większy; podkreśla, że IPCC ostrzega również, iż na stan oceanów i ekosystemów morskich wpływają obecnie: globalne ocieplenie, zanieczyszczenia, nadmierne wykorzystanie różnorodności biologicznej mórz, podnoszący się poziom mórz, zakwaszenie, odtlenienie, fale upałów na morzu, bezprecedensowe topnienie lodowców i lodu morskiego, erozja wybrzeży oraz częstsze klęski żywiołowe, które wpływają na ekosystemy morskie i przybrzeżne, gdyż zmieniają ich funkcjonowanie i przyspieszają kurczenie się populacji ssaków morskich i łowisk, a ponadto prowadzą do dramatycznego zanikania raf koralowych i lasów namorzynowych; przypomina, że oceany mają pomagać złagodzić skutki zmiany klimatu i przystosować się do nich; apeluje zatem do UE o wpisanie oceanów wysoko na liście priorytetów strategii ochrony różnorodności biologicznej oraz wzywa wszystkie strony CBD („Strony”) do uznania oceanów za wspólne dobro ludzkości i opracowania nowego podejścia, w którym indywidualna i zbiorowa odpowiedzialność będzie zdecydowanie przeważać nad tradycyjnymi zasadami wolności morza pełnego i własności oceanów, by zapewnić ich ochronę;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

4. uważa, że stoimy wobec stanu zagrożenia dla środowiska, który wymaga stanowczych działań w Europie i na świecie; apeluje do Komisji, by uznała ochronę i odtwarzanie przyrody, wraz ze zmianą klimatu, za najwyższy priorytet Europejskiego Zielonego Ładu;
5. wyraża zaniepokojenie, że cele z Aichi na rok 2020 dotyczące różnorodności biologicznej nie zostaną osiągnięte, jeśli utrata różnorodności biologicznej będzie dalej postępować w obecnym tempie, i apeluje do wszystkich Stron o pilne wzmoczone wysiłki; ubolewa, że UE nie zmierza do osiągnięcia swojego głównego celu, jakim jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji ekosystemów do 2020 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zobowiązały się niezwłocznie podjąć znaczne i obowiązkowe dodatkowe starania o ochronę i odtworzenie różnorodności biologicznej, by osiągnąć cele UE i przyczynić się do osiągnięcia celów z Aichi;
6. przypomina, że różnorodność biologiczna i prawidłowo funkcjonujące ekosystemy, w tym oceany, które pochłaniają ponad 25 % emisji CO₂ i są głównym dostarczycielem tlenu, mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów porozumienia paryskiego oraz zwiększenia odporności UE na zmianę klimatu i jej zdolności do przystosowania się do tej zmiany; odnotowuje z ubolewaniem, że tylko 7 % powierzchni oceanów jest objęte formalną ochroną; przypomina, że należy opracować i wdrażać rozwiązania oparte na zasobach przyrody, by zachować różnorodność biologiczną, a jednocześnie łagodzić zmianę klimatu i dostosowywać się do niej, zwłaszcza dzięki pochłanianiu dwutlenku węgla; apeluje zatem o poprawę spójności i synergii między trzema konwencjami z Rio ⁽⁶⁾ oraz o lepsze powiązanie ich z agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; wzywa Komisję, by w pełni włączyła różnorodność biologiczną do polityki klimatycznej;
7. przyjmuje z zadowoleniem pekiński apel o ochronę różnorodności biologicznej i działania w dziedzinie zmiany klimatu z 6 listopada 2019 r.;
8. podkreśla, że należy zawsze unikać kompromisów między ochroną klimatu a ochroną różnorodności biologicznej, zwłaszcza w sektorze biogospodarki, który może odegrać centralną rolę w przechodzeniu na gospodarkę neutralną dla klimatu, jeżeli nie będzie zagrażał jakości ekosystemów; wyraża zaniepokojenie, że w ostatnich dyskusjach politycznych nie zajęto się wystarczająco tymi kompromisami; wzywa Komisję i wszystkie zainteresowane strony do opracowania spójnego podejścia, by stworzyć naprawdę zrównoważoną biogospodarkę zasadzającą się na ochronie przyrody i innych rozwiązaniach ekosystemowych, gdyż takie podejście przyniesie najlepsze rezultaty zarówno pod względem klimatu, jak i różnorodności biologicznej;
9. podkreśla, że różnorodność biologiczna jest nie tylko niezbędna do produkcji żywności, paliw i leków, lecz wraz z prawidłowo funkcjonującym środowiskiem naturalnym jest też potrzebna do długoterminowego rozwoju gospodarczego;
10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania zapisane przez Ursulę von der Leyen w wytycznych politycznych dla Komisji na kadencję 2019–2024 i w piśmie z 10 września 2019 r. zawierającym opis zadań komisarza ds. środowiska i oceanów, by w ciągu pierwszych 100 dni urzędowania przedstawić ambitną strategię ochrony różnorodności biologicznej do 2030 r. jako element Europejskiego Zielonego Ładu, a także zapis, że UE powinna odegrać pierwszoplanową rolę na Konferencji Stron CBD w 2020 r., podobnie jak na konferencji paryskiej w sprawie zmiany klimatu w 2015 r.; podkreśla, że nowa Komisja powinna potraktować tę kwestię priorytetowo, a UE powinna przed COP15 podsycać światowe ambicje w dziedzinie różnorodności biologicznej; wzywa Komisję, by wobec światowego kryzysu różnorodności biologicznej, o którym mowa w niedawno opublikowanym sprawozdaniu IPBES, przyjęła nowe podejście, odeszła od dobrowolnych zobowiązań i zaproponowała ambitną i sprzyjającą włączeniu społecznemu strategię ochrony różnorodności biologicznej na rok 2030, obejmującą prawnie wiążące cele dla UE i jej państw członkowskich, w tym konkretne cele dotyczące ochrony oraz co najmniej 30 % powierzchni lądów i mórz oraz odtworzenia na szczeblu Unii co najmniej 30 % zdegradowanych ekosystemów do 2030 r.;
11. uważa, że w tej nowej strategii należy zwrócić szczególną uwagę na odtworzenie ekosystemów, siedlisk i gatunków, zwłaszcza dzięki badaniom naukowym i innowacjom, by wspierać wdrażanie zielonej gospodarki we wszystkich sektorach, co ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów dotyczących różnorodności biologicznej;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zaapelowały o przyjęcie przez COP15 przepisów o analizie sytuacji, ocenie technologii i monitorowaniu nowych rozwiązań technologicznych, w tym w dziedzinie biologii syntetycznej;

⁽⁶⁾ Konwencja o różnorodności biologicznej, Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia oraz Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zaapelowały o przyjęcie na COP15 globalnego moratorium na uwalnianie organizmów z mechanizmem nadpisywania genu, w tym na eksperymenty w terenie, by zapobiec przedwczesnemu wprowadzaniu tych nowych technologii i przestrzegać zasady ostrożności zapisanej w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w CBD;

14. podkreśla, że ochrona i zachowanie różnorodności biologicznej na świecie należy do najważniejszych wyzwań, leży w strategicznym interesie UE i wymaga najwyższej uwagi ze strony polityków; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by aktywnie współpracowały z państwami trzecimi – zwłaszcza za pomocą instrumentów działań zewnętrznych, takich jak Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – w propagowaniu i wyznaczaniu celów dotyczących środków ochrony, zachowania i odtwarzania różnorodności biologicznej oraz sprawowania rządów, zwłaszcza jeśli chodzi o umowy wielostronne i umowy handlowe, a także środki dotyczące niezgodności; apeluje zatem do Komisji, by do wszystkich przyszłych umów handlowych włączyła wiążące i możliwe do wyegzekwowania rozdziały o handlu i zrównoważonym rozwoju;

15. przypomina, że zajął już stanowisko, zgodnie z którym 45 % środków ISWMR należy przeznaczyć na inwestycje służące osiągnięciu celów klimatycznych, zarządzaniu środowiskiem i jego ochronie, różnorodności biologicznej oraz walce z pustynnieniem;

16. podkreśla, że należy stworzyć kompletne wielopoziomowe podejście w sprawowaniu rządów, obejmujące ochronę, zachowanie i odtwarzanie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych oraz korzystanie z nich w sposób zrównoważony; wzywa UE i państwa członkowskie, by nadal zdecydowanie angażowały się w dalsze umacnianie CBD i odegrały pierwszoplanową rolę w przygotowaniu ram na okres po 2020 r., a zwłaszcza w przygotowaniach do COP15, by zobowiązały się dążyć do celu w obszarze różnorodności biologicznej, który odpowiadałby celowi zakładającemu ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do maksimum 1,5 °C, zapisanemu w paryskim porozumieniu klimatycznym, a także by z zachowaniem przejrzystości nakreśliły wizje i priorytety globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 r.;

17. przypomina, że utrzymanie różnorodności biologicznej i ekosystemów ma z natury charakter synergiczny i jest kluczowe dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ; podkreśla, że należy naprawdę włączyć przyrodę i różnorodność biologiczną do głównego nurtu polityki przez wyznaczenie celów dotyczących różnorodności biologicznej we wszystkich sektorach, zmienić model gospodarczy na bardziej zrównoważony, uwzględniający ślad środowiskowy UE, oraz zwiększyć spójność polityki ochrony środowiska w całej wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE, w tym w dziedzinie rolnictwa, rybołówstwa, energii ze źródeł odnawialnych, transportu, handlu i w WRF na lata 2021–2027, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do odpowiednich działań; uważa, że trzeba zacieśnić współpracę między wszystkimi sektorami, by lepiej uwzględnić ochronę, zachowanie i odtwarzanie różnorodności biologicznej; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na cykl życia towarów, od projektowania po konsumpcję, by chronić zasoby naturalne i różnorodność biologiczną, a także uwzględnić skumulowane oddziaływanie, w tym oddziaływanie transportu;

18. uważa, że w długoterminowym podejściu strategicznym należy koniecznie zająć się głównymi przyczynami utraty różnorodności biologicznej, a także pilnie wskazać i zabezpieczyć – na podstawie wrażliwości danego obszaru, występowania zagrożonych gatunków, luk w wiedzy lub skutecznego zarządzania, jak również występowania gatunków pospolitych o podstawowym znaczeniu dla procesów ekologicznych – miejsca najbardziej krytyczne i strategiczne dla różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych oraz najlepiej zachowane ekosystemy, a ponadto ograniczyć utratę różnorodności biologicznej oraz negatywny wpływ na terytoria i środki do życia społeczności tubylczych i lokalnych;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by na COP15 dążyły do wprowadzenia wymogu uzyskania dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody ludności tubylczej i miejscowych społeczności przed wprowadzeniem jakichkolwiek technologii mogących wpływać na ich tradycyjną wiedzę, innowacje, praktyki, źródła utrzymania i wykorzystanie gruntów, zasoby i wodę; podkreśla, że musi się to odbywać przed wprowadzeniem jakiegokolwiek technologii, w sposób partycypacyjny, z udziałem wszystkich społeczności, na które technologia ta może mieć wpływ;

20. powtarza, że chociaż odtwarzanie ma ogromne znaczenie, to jest wciąż niemal zupełnie ignorowane przez państwa członkowskie UE w kontekście wyzwania z Bonn;

21. podkreśla, że stan zagrożenia klimatycznego i skutki masowej utraty różnorodności biologicznej to poważne zagrożenia dla praw człowieka; przypomina, że podstawowe prawa człowieka do życia, zdrowia, żywności i bezpiecznej wody są zagrożone bez prawidłowo funkcjonującego środowiska; apeluje do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), by pracowały nad unijną strategią ochrony prawa do prawidłowo funkcjonującego środowiska, w ścisłej współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (Biuro OHCHR), które zainicjowało ostatnio wspólną strategię w powiązaniu z Programem Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP);

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

Wdrażanie Konwencji i strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020

22. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą na COP14 w Egipcie, w której wezwano strony, aby m.in. znacznie przyspieszyły wdrażanie strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 i rozważyły przeprowadzenie krajowej oceny różnorodności biologicznej oraz funkcji i usług ekosystemowych; uważa za niezwykle ważne wzmożenie starań o realizację obecnego strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020, skupienie się na osiągnięciu celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej i wykonaniu protokołu z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych i podziale korzyści z ich wykorzystania oraz opracowanie ambitnego planu strategicznego na okres po 2020 r. i mechanizmu wdrożenia, formalnie obejmującego władze lokalne i regionalne i nawiązującego do wizji na 2050 r., by uwzględnić nowe wyzwania w obszarze różnorodności biologicznej zgodnie z agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju na 2030 r.;

23. zauważa z niepokojem, że z przeprowadzonych przez UE ocen⁽⁷⁾ stanu ochrony gatunków i rodzajów siedlisk objętych ochroną wynika, iż zaledwie 7 % gatunków morskich i 9 % morskich typów siedlisk objętych jest właściwą ochroną, zaś 27 % ocen gatunków i 66 % ocen rodzajów siedlisk wskazuje na niewłaściwy stan ochrony; podkreśla ponadto, że zgodnie z tymi ocenami w przypadku 48 % gatunków zwierząt i roślin morskich o znanej tendencji liczebności populacji w ciągu ostatnich lat odnotowywano nieprzerwany spadek liczebności, co oznacza większe ryzyko wymarcia monitorowanych gatunków;

Światowe ramy różnorodności biologicznej na okres po 2020 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje uzyskane na COP14 postępy w całościowym i partycypacyjnym procesie opracowywania światowych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 r.; popiera kartę z Metzu w sprawie różnorodności biologicznej, przyjętą przez grupę G7;

25. podkreśla, że trzeba zwiększyć ambicje i włączający charakter światowych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 r. oraz poprawić ich funkcjonowanie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by doskonalily mechanizmy wdrożenia CBD, aktywnie uczestniczyły w opracowywaniu – na podstawie wspólnych norm – ambitnych, prawnie wiążących celów, szczegółowych harmonogramów, jasnych wskaźników efektywności, instrumentów śledzenia oraz mechanizmów wzajemnej oceny i zgłaszania, najlepiej we współpracy z samorządami terytorialnymi, by zapewnić pełną przejrzystość i rozliczalność Stron oraz ogólną skuteczność kolejnego strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej;

26. podkreśla, że międzynarodowe ramy w formie wiążących prawnie umów są konieczne do ochrony różnorodności biologicznej na świecie, powstrzymania jej obecnego zaniku oraz przywrócenia wszystkich jej aspektów; uważa, że ramy tego typu muszą zasadzać się na konkretnych, mierzalnych, wymiernych, ambitnych, realistycznych, sektorowych i określonych w czasie celach i zdecydowanych zobowiązaniach, obejmujących poprawione krajowe strategie na rzecz różnorodności biologicznej oraz plany działań i inne odpowiednie instrumenty, np. plany działania na szczeblu niższym niż krajowy, zobowiązania finansowe oraz lepsze gwarancje zwiększania zdolności, jak również pięcioletni mechanizm monitorowania i przeglądu, z naciskiem na stawianie coraz ambitniejszych celów; podkreśla, że dobry proces monitorowania wymaga regularnej sprawozdawczości Stron oraz ujednoliconego gromadzenia i opracowywania porównywalnych i spójnych danych i wskaźników;

27. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by zaapelowały o włączenie do światowych ram różnorodności biologicznej na okres po roku 2020 – jako jej najważniejszych filarów – zasady ostrożności, podejścia opartego na poszanowaniu praw oraz oceny sytuacji, a w przypadku wprowadzania nowych technologii – ich oceny i monitorowania;

28. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by wspierały sformułowanie nowego globalnego celu dotyczącego odwrócenia trendu utraty różnorodności biologicznej do 2030 r., umożliwienia przyrodzie regeneracji z korzyścią dla wszystkich, ochrony różnorodności biologicznej, łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, walki z pustosynnieniem i degradacją gleby oraz bezpieczeństwa żywnościowego; wzywa UE, by w negocjacjach zachęcała do zwiększenia poziomu ambicji i potencjalnie zaapelowała, by do 2050 r. chronić połowę planety; jest zdania, że ramy na okres po 2020 r. powinny obejmować jednoznaczny cel, by do 2030 r. na całym świecie chronić co najmniej 30 % obszarów naturalnych, oraz cel odtworzenia co najmniej 30 % zniszczonych ekosystemów, które odtworzyć można, UE natomiast powinna wyznaczyć sobie podobny cel na własnym poziomie;

(7) „The Regional Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services for Europe and Central Asia” [Regionalne sprawozdanie z oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych w Europie i Azji Środkowej] https://ipbes.net/sites/default/files/2018_eca_full_report_book_v5_pages_0.pdf

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

29. podkreśla, że międzynarodowe działania i porozumienia zostaną wykonane tylko wtedy, gdy aktywnie zaangażują się w nie wszystkie zainteresowane strony; wzywa do utworzenia koalicji zainteresowanych stron z sektora prywatnego i publicznego, by opracować globalne ramy różnorodności biologicznej na okres po 2020 r.; zwraca uwagę na użyteczność „agendy rozwiązań” opracowanej na mocy porozumienia paryskiego z myślą o przygotowaniu pozytywnej agendy dla wszystkich zainteresowanych stron, których dotyczy UNFCCC, oraz apeluje o włączenie podobnych działań do ram na okres po 2020 r.;

30. podkreśla, że trzeba zminimalizować czas, jaki upłynie od przyjęcia światowych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 r. do ujęcia ich w krajowych celach w zakresie różnorodności biologicznej i w planach działania na szczeblu niższym niż krajowy, by uniknąć opóźnień w podejmowaniu konkretnych działań mających powstrzymać utratę różnorodności biologicznej;

Unijna strategia na rzecz różnorodności biologicznej do roku 2030

31. wzywa Komisję do opracowania strategii dotyczącej głównych przyczyn utraty różnorodności biologicznej, zarówno w UE, jak i na świecie;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły spójność strategii „od pola do stołu” i ambitnego celu „zero zanieczyszczeń” ze wspólną polityką rolną na okres po 2020 r., zwłaszcza z myślą o mniejszym zużyciu pestycydów;

33. apeluje do Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) o włączenie komponentów dotyczących ochrony różnorodności biologicznej do instrumentów finansowych, by uniknąć niekorzystnych skutków dla różnorodności biologicznej; zachęca EBI do aktualizacji jego norm środowiskowych i społecznych zgodnie z postanowieniami strategii UE na rzecz ochrony różnorodności biologicznej do 2030 r.;

34. apeluje o ogólnounijny, prawnie wiążący cel dotyczący odtworzenia do 2030 r. zdegradowanych siedlisk, w tym lasów naturalnych, torfowisk, równin zalewowych, terenów podmokłych, różnorodnych biologicznie obszarów trawiastych, stref przybrzeżnych i obszarów morskich; ubolewa, że strategia ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r. nie umożliwiła osiągnięcia celu, jakim było odtworzenie 15 % zdegradowanych ekosystemów;

35. apeluje do Komisji i EBI, by włączyły ochronę różnorodności biologicznej do swoich działań zewnętrznych, zwłaszcza do instrumentu finansowania zewnętrznego, gdyż żadne fundusze ani programy finansowe UE nie powinny przyczyniać się do utraty różnorodności biologicznej netto;

36. jest zdania, że globalne ambicje UE muszą być spójne z działaniami wewnętrznymi prowadzonymi przez nią na podstawie strategii ochrony różnorodności biologicznej na 2030 r.;

37. wzywa Komisję, by uznała zmniejszanie globalnego śladu środowiskowego UE za ważny punkt strategii ochrony różnorodności biologicznej na 2030 r., co pozwoli uniknąć niespójności między działaniami wewnętrznymi a działaniami na arenie międzynarodowej;

Względy ekonomiczne i finansowanie

38. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte na COP14 porozumienie 196 rządów o zwiększeniu inwestycji w przyrodę i ludzi do 2020 r. i w latach kolejnych; podkreśla, że wzrost gospodarczy może sprzyjać zrównoważonemu rozwojowi tylko pod warunkiem, że pod żadnym względem nie będzie prowadził do utraty różnorodności biologicznej ani zdolności przyrody do służenia dobrostanowi ludzi;

39. podkreśla konieczność odpowiedniego i wystarczającego finansowania różnorodności biologicznej; apeluje o włączenie do przyszłych WRF działań na rzecz poprawy różnorodności biologicznej i uodparniania na klimat oraz o włączenie różnorodności biologicznej do wszystkich obszarów polityki, by uzyskać istotne i pozytywne postępy w realizacji wizji na rok 2050; wzywa Komisję i Radę, by określiły zestaw jasnych celów dotyczących uwzględnienia różnorodności biologicznej w WRF na poziomie co najmniej 10 %, jako uzupełnienie celu dotyczącego wydatków na działania na rzecz klimatu; podkreśla ponadto, że należy opracować przejrzystszą, pełniejszą i bardziej rygorystyczną metodykę śledzenia wydatków dotyczących różnorodności biologicznej i klimatu; ponawia swoje apele, by co najmniej podwoić obecne finansowanie programu LIFE; wzywa także do stopniowego wycofania szkodliwych dotacji oraz do spójności między wszystkimi funduszami i programami UE, by żadne wydatki z budżetu UE nie przyczyniały się do utraty różnorodności biologicznej;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

40. podkreśla, że uwzględnianiu aspektu różnorodności biologicznej towarzyszyć musi gromadzenie danych; zauważa z zaniepokojeniem, że na badania podstawowe, w tym taksonomię, która ma w tym względzie kluczowe znaczenie, przeznaczają się zdecydowanie za mało zasobów, niedostateczne jest też finansowanie polityki i badań; apeluje o odpowiednie finansowanie ze środków programu „Horyzont Europa” projektów z zakresu badań podstawowych i budowania zdolności oraz o wykorzystanie na ten cel komponentu wsparcia technicznego z innych funduszy UE;

41. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały tworzenie dodatkowych międzynarodowych mechanizmów ochrony różnorodności biologicznej powiązanych z CBD, a jednocześnie robiły, co w ich mocy, by włączać aspekt różnorodności biologicznej do działań istniejących funduszy; zauważa, że działalność gospodarcza może być poważną przyczyną utraty różnorodności biologicznej na świecie i utraty kapitału naturalnego; dlatego też wzywa przedsiębiorstwa i organizacje finansowe, by wyznaczały sobie ambitne cele i w istotnej mierze przyczyniały się do ochrony różnorodności biologicznej, także przez uwzględnianie jej w ich działalności, oraz by informowały o tych działaniach, a także podkreśla, że należy w tym obszarze przyciągać prywatne inicjatywy finansowe; wyraża ubolewanie z powodu niespójności zbiorów danych o przepływach finansowych na rzecz różnorodności biologicznej pochodzących z krajowych i międzynarodowych źródeł publicznych i prywatnych, co jest zagrożeniem dla systemów monitorowania i raportowania oraz negatywnie wpływa na wszelkie potencjalne reformy; apeluje zatem do Komisji, państw członkowskich i EBI, by opracowały spójne normy dotyczące zbiorów danych o przepływach finansowych na rzecz różnorodności biologicznej; podkreśla, że przyszły plan zrównoważonych finansów musi pomóc uczestnikom rynku finansowego zrozumieć zagrożenia związane z utratą różnorodności biologicznej przez włączenie różnorodności biologicznej do wymogów dotyczących ujawniania informacji finansowych;

42. podkreśla, że potrzeba większych inwestycji, w tym w rozwiązania oparte na zasobach przyrody i powiązane inicjatywy, które przyniosą dodatkowe korzyści dla różnorodności biologicznej i działań związanych z klimatem, co z kolei zmniejszy wpływ zmiany klimatu na różnorodność biologiczną, a jednocześnie potrzeba wycofywania inwestycji szkodliwych dla środowiska; przypomina, że większą inwestycję realizowanych na podstawie porozumienia paryskiego ma służyć zachowaniu i odtwarzaniu różnorodności biologicznej; ubolewa jednak, że choć istnieje potencjał naturalnych rozwiązań dotyczących klimatu, to na działania służące pochłanianiu dwutlenku węgla w glebie przeznaczono zaledwie ok. 2,5 % łącznego budżetu na łagodzenie zmiany klimatu; apeluje, by większą część unijnych i międzynarodowych środków finansowych na działania związane z klimatem przeznaczyć na ochronę i odtwarzanie naturalnych ekosystemów, co przyniesie korzyści zarówno pod względem różnorodności biologicznej, jak i łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

43. z zadowoleniem przyjmuje decyzję grupy EBI, że dostosuje ona całą swoją działalność finansową do celów porozumienia paryskiego i przeznaczy co najmniej 50 % środków finansowych EBI na działania związane z klimatem; apeluje do EBI, by dalej zwiększała wsparcie ochrony i zachowania różnorodności biologicznej z puli dostępnych mu środków finansowych; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi i sektorem finansowym w dostosowywaniu ich działań do porozumienia paryskiego i zapewnianiu ochrony klimatu i różnorodności biologicznej w transakcjach finansowych i inwestycjach na szczeblu unijnym i wyższym;

44. zwraca uwagę, że takie organizacje międzynarodowe jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska i OECD są zgodne, iż opodatkowanie środowiskowe to zasadnicze narzędzie w podejmowaniu wyzwań środowiskowych, takich jak utrata różnorodności biologicznej; z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy jak Green Fiscal Policy Network [Sieć Zielonej Polityki Fiskalnej] Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska i MFW, ułatwiające dzielenie się wiedzą i dialog o ekologicznych reformach podatkowych; zwraca uwagę na cel z Aichi nr 3 i potrzebę pozytywnych zachęt do ochrony i zrównoważonego wykorzystywania różnorodności biologicznej oraz na cel zrównoważonego rozwoju nr 15 i potrzebę zgromadzenia i znacznego zwiększenia środków finansowych ze wszystkich źródeł, by chronić i w zrównoważony sposób wykorzystywać różnorodność biologiczną i ekosystemy; podkreśla w związku z tym potencjał sprawiedliwego opodatkowania środowiskowego zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”, które może zmniejszyć szkody dla środowiska i dać środki finansowe na ochronę przyrody; apeluje do UE i jej państw członkowskich o takie zmodyfikowanie ich systemów podatkowych, by zwiększyć wykorzystanie opodatkowania środowiskowego;

45. odnotowuje z zaniepokojeniem, że tylko 8,3 % łącznych zobowiązań finansowych ma związek z odwracaniem zanikania różnorodności biologicznej i że jest to najniższy odsetek od 2015 r., mimo że tempo wymierania gatunków jest bezprecedensowe i wciąż przyspiesza; apeluje do Komisji o zwiększenie przydzielonych zasobów, by zapewnić długofalową i spójną ochronę różnorodności biologicznej w całej UE; podkreśla, że w przyszłych WRF potrzebna jest solidna metodyka śledzenia różnorodności biologicznej, by uniknąć ryzyka przeszacowania działań w tej dziedzinie;

Leśnictwo, rolnictwo, rybołówstwo i gleby

46. zaznacza, że rolnictwo i rybołówstwo, zdrowe gleby i zachowanie różnorodności biologicznej są ze sobą ściśle powiązane; zwraca uwagę na negatywny wpływ rolnictwa i rybołówstwa niezgodnego z zasadami zrównoważonego rozwoju na różnorodność biologiczną; podkreśla jednak, że zrównoważone rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo mogą zmniejszyć negatywny wpływ na gatunki, siedliska i ekosystemy, a także złagodzić skutki zmiany klimatu;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

47. dlatego też wzywa UE i Strony, by podjęły zdecydowane zobowiązania na rzecz zrównoważonych systemów żywnościowych, rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa, m.in. by przyjęły wymogi i strategie dotyczące zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin i substancji biogennej, mniejszego zużycia pestycydów oraz ochrony gleby, siedlisk i gatunków zapewniających najważniejsze usługi ekosystemowe, np. zapylanie, a także większej selektywności, by zmniejszyć skumulowany wpływ na ekosystemy morskie i przybrzeżne i przyczynić się do odbudowy stad ryb na obszarach wrażliwych i cechujących się przełowieniem; wzywa Komisję, by w zbliżającym się przeglądzie dyrektywy UE w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów (2009/128/WE) uwzględniła unijne wiążące cele zmniejszenia zużycia pestycydów, a zarówno do Komisji, jak i do państw członkowskich i władz regionalnych apeluje, by bezpośrednio wspierały rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo w stosowaniu zrównoważonych praktyk i ekoprogramów;

48. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by wspierały finansowo praktyki rolnicze i leśnicze zgodne z celami w dziedzinie różnorodności biologicznej, np. integrowaną ochronę roślin i gospodarkę substancjami biogennej, rolnictwo ekologiczne, praktyki agroekologiczne, praktyki ochrony gleby i wody, rolnictwo konserwujące, system rolno-leśny, leśnictwo połączone z hodowlą zwierząt, zarządzanie nawadnianiem, drobne lub łączone systemy oraz praktyki poprawiające dobrostan zwierząt;

49. przypomina, że zgodnie z komunikatem Komisji pt. „Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów” lasy to niezbędny system podtrzymujący życie na naszej planecie, pokrywający 30 % powierzchni lądów i będący źródłem 80 % zasobów różnorodności biologicznej; podkreśla, że wylesianie należy do głównych przyczyn utraty różnorodności biologicznej, a emisje powodowane przez wylesianie, użytkowanie gruntów, zmianę tego użytkowania i leśnictwo to jedna z istotnych przyczyn zmiany klimatu; wyraża zaniepokojenie wpływem konsumpcji w UE na wylesianie, ponieważ UE jest konsumentem końcowym 10 % produktów powiązanych z wylesianiem; wzywa Komisję, by przyjęła jednolitą definicję pojęcia „niepowodujący wylesiania”;

50. wzywa Komisję, by zaproponowała kompletny zestaw środków (w tym przepisów) mających zmniejszyć ślad węglowy unijnej konsumpcji i jej wpływ na użytkowanie gruntów dzięki zasadom należytej staranności, by zapewnić zrównoważone i niepowodujące wylesiania łańcuchy dostaw produktów wprowadzanych na rynek UE, a także by opracowała plan działania dotyczący oleju palmowego; jest zdania, że walka UE z wylesianiem powinna być ukierunkowana na jego główne przyczyny, takie jak produkcja oleju palmowego, soi, wołowiny i kakao; zwraca się do Komisji, by jak najszybciej wycofała biopaliwa wykorzystywane w UE, a z dużym prawdopodobieństwem powodujące pośrednie zmiany sposobu użytkowania gruntów;

51. podkreśla, że polityka leśna musi być spójna, musi przeciwdziałać w równym stopniu utracie różnorodności biologicznej i skutkom zmiany klimatu oraz zwiększać ilość naturalnych pochłaniaczy dwutlenku węgla w UE, a jednocześnie chronić, zachowywać i zwiększać różnorodność biologiczną;

52. podkreśla, że żadne efekty substytucji produktów leśnych nie zrekompensują utraty starych i pierwotnych lasów, które uznaje się za niemożliwe do zastąpienia⁽⁸⁾, dlatego powinny być chronione z wykorzystaniem instrumentów prawnych i zachęt, ukierunkowanych na złożoność, konektywność i reprezentatywność tych obszarów;

53. wskazuje, że według dokumentu „World Population Prospects” z czerwca 2019 r. [prognozy liczby ludności na świecie, wydane przez ONZ] w ciągu najbliższych 30 lat liczba mieszkańców świata wzrośnie o dwa miliardy, co zwiększy wpływ użytkowania gruntów i mórz na różnorodność biologiczną i pochłanianie dwutlenku węgla; zauważa, że postępująca utrata różnorodności biologicznej zagraża bezpieczeństwu żywnościowemu i zapewnieniu prawidłowego odżywiania; wzywa Strony, by w programach bezpieczeństwa żywnościowego i poprawy odżywiania propagowały zrównoważone wykorzystywanie różnorodności biologicznej, a jednocześnie dążyły do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem celu nr 2 (zero głodu);

Obszary miejskie

54. zauważa, że zanieczyszczenia, rozrost obszarów miejskich, uszczelnianie gleby i niszczenie siedlisk to główne przyczyny zanikania różnorodności biologicznej; przypomina, że według sprawozdania IPBES dotyczącego globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych od 1992 r. powierzchnia obszarów miejskich podwoiła się, a mieszkają na nich dwie trzecie obywateli Unii; wzywa do lepszej oceny roli obszarów miejskich i miast w ochronie różnorodności biologicznej oraz do większego zaangażowania miast i władz lokalnych w kształtowanie polityki ochrony i zachowania różnorodności biologicznej oraz usług ekosystemowych, a także w monitorowanie, raportowanie i weryfikację;

⁽⁸⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 23 lipca 2019 r. w sprawie zintensyfikowania działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów (COM(2019)0352).

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

55. podkreśla, że nie docenia się potencjału miast w ochronie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych; przypomina, że zwiększanie korzyści z różnorodności biologicznej, usług ekosystemowych i miejskiej infrastruktury zielonej w miastach i na obszarach podmiejskich poprawia zdrowie ludzi; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały włączanie i dalsze integrowanie różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemowych do projektów, polityki i planowania urbanistycznego, a jednocześnie do zmniejszania emisji dwutlenku węgla i lepszego dostosowania do zmiany klimatu;

56. zauważa, że obszary miejskie mogą spowodować totalne zmiany w różnorodności biologicznej w UE; podkreśla, że zanieczyszczenie tworzywami sztucznymi i zanieczyszczenie wody to główne przyczyny utraty różnorodności biologicznej; w związku z nowym planem działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym uważa, że silna gospodarka o obiegu zamkniętym może odegrać zasadniczą rolę w staraniach UE o odtworzenie różnorodności biologicznej;

57. ubolewa, że tworzywa sztuczne i zanieczyszczenia pochodzące na przykład ze stacji uzdatniania wody, produktów farmakologicznych i niezrównoważonych praktyk rolniczych, takich jak intensywne stosowanie substancji biogennych, powodują poważne szkody w ekosystemach oceanicznych;

Obszary chronione w UE

58. wzywa do przeprowadzenia dogłębnej analizy wszystkich obszarów chronionych w UE, w tym obszarów Natura 2000, oraz do poprawy tych obszarów, lepszych połączeń między nimi i rozszerzenia ich; podkreśla, że potrzebna jest standardowa metoda zliczania obszarów chronionych oraz jednoznaczna definicja „obszaru chronionego” w UE; podkreśla, że według ostatniego sprawozdania IPCC dotyczącego oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie należy szczególnie ocenić przybrzeżne i morskie obszary chronione w UE, znacznie zwiększyć ich powierzchnię i poprawić zarządzanie nimi; apeluje o rozszerzenie morskich obszarów chronionych w UE, by obejmowały większą powierzchnię otwartego morza; podkreśla, że dla zapobiegania utracie różnorodności biologicznej kluczowe znaczenie ma nie tylko ilość, ale też jakość obszarów chronionych, dlatego należy położyć większy akcent na dobre i zrównoważone zarządzanie nimi;

59. wzywa Komisję, by dalej wszczyniała postępowania sądowe, gdy stwierdzi, że przepisy UE ochronie przyrody nie są przestrzegane; zwraca uwagę, że procedury dotyczące naruszenia prawa ochrony środowiska powinny być bardziej wydajne, gdyż szkody dla środowiska mogą być nieodwracalne; podkreśla, że należy pilnie zapewnić właściwe egzekwowanie dyrektyw dotyczących przyrody i z zachowaniem przejrzystości podejmować działania w związku ze skargami dotyczącymi naruszeń;

60. zauważa, że słabo wdrożone przepisy o ochronie środowiska mogą potencjalnie tworzyć otoczenie wrogie działaczom i obrońcom przyrody oraz bezpośrednio lub pośrednio zagrażać ich życiu; podkreśla, że UE powinna zdecydowanie potępić zabójstwa działaczy i obrońców środowiska;

61. podkreśla, że zielona infrastruktura zapewnia usługi ekosystemowe wspierające różnorodność biologiczną, na przykład przez zwiększenie liczby korytarzy ekologicznych w środowisku miejskim;

Innowacje, badania i edukacja

62. przypomina o znaczeniu innowacji oraz działalności badawczo-rozwojowej dla osiągnięcia celów wizji na 2050 r.; podkreśla, że należy wspierać obywatelskie badania i naukę, by pogłębiać wiedzę, zwłaszcza o oceanach, których większość nie jest dotąd zbadana; wzywa Komisję i Radę, by w kolejnych WRF zwiększyły przydział budżetowy na program „Horyzont Europa” do 120 mld EUR, z przeznaczeniem w szczególności na klaster dotyczący zasobów naturalnych (zarówno na badania podstawowe, jak i stosowane), oraz by zainicjowały w programie „Horyzont Europa” misję ochrony i odtwarzania różnorodności biologicznej; wzywa Strony, by skupiły się zwłaszcza na powiązaniach między ochroną różnorodności biologicznej a korzyściami dla zdrowia ludzkiego i dobrobytem gospodarczym oraz by skoordynowały środki zbierania danych;

63. wzywa Komisję, by wspierała dalsze badania nad wpływem użytkowania gruntów i zmian w tym użytkowaniu – w tym wylesiania i wytwarzania bioenergii – na emisję gazów cieplarnianych oraz by uwzględniała wyniki tych badań w kształtowaniu polityki;

64. zauważa, że według danych przytoczonych w europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, przyjętej 16 stycznia 2018 r., w oceanach świata znajduje się już 150 mln ton tworzyw sztucznych, a ilość ta może się podwoić do 2030 r., co zagrazi ponad 660 gatunkom i zaszkodzi środowisku; apeluje do Komisji o inicjatywy przewodnie mające przeciwdziałać zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi i jego wpływowi na różnorodność biologiczną; zwraca uwagę na szczególny przypadek mikrodrobin plastiku, które stanowią ponad 80 % zbieranych odpadów morskich i zagrażają różnorodności biologicznej mórz; przyjmuje zatem z zadowoleniem

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

zobowiązanie Ursuli von der Leyen do walki z odpadami z tworzyw sztucznych przez opanowanie problemu mikrodrobin plastiku; podkreśla, że potrzeba podejścia zgodnego z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, z akcentem na badania naukowe i innowacje przynoszące zrównoważone produkty;

65. podkreśla znaczenie edukacji dla zwiększania świadomości na temat różnorodności biologicznej i ochrony środowiska; zauważa, że edukacyjne morskie obszary chronione to istotne i wydajne narzędzie podnoszenia świadomości społecznej i zwiększania ochrony;

Budowanie zdolności, świadomość społeczna i zaangażowanie wszystkich podmiotów

66. podkreśla, że budowanie zdolności i podnoszenie świadomości mają kluczowe znaczenie dla pomyślnej realizacji działań i lepszego zrozumienia, jak ważna jest różnorodność biologiczna; dlatego z zadowoleniem przyjmuje decyzję COP14, w której zaapelowano do stron, innych rządów i darczyńców o środki finansowe na budowanie zdolności, pomoc techniczną i transfer technologii, jeżeli są w stanie takie środki przekazać;

67. podkreśla, że trzeba udzielać wyczerpujących informacji i dążyć do większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i obywateli z różnych grup wiekowych, by osiągnąć cele przyjęte przez UE i fora ogólnosiatawe;

68. wzywa Strony, by promowały publiczną świadomość i zaangażowanie wielu zainteresowanych stron w tworzenie dostosowanych do potrzeb rozwiązań dla lokalnych społeczności i ludów tubylczych, by sprzyjać zrównoważonemu użytkowaniu gruntów z myślą o większej różnorodności biologicznej, a tym samym w pełni szanować regionalne różnice w krajobrazach i siedliskach;

69. z zadowoleniem przyjmuje zamiar aktywnego stosowania podejścia uwzględniającego udział wielu zainteresowanych stron, co ma zasadnicze znaczenie, by cenić, chronić, zachowywać i przywracać różnorodność biologiczną oraz korzystać z niej w zrównoważony sposób, a także podkreśla, że większe zaangażowanie różnych szczebli sprawowania rządów, sektorów i podmiotów prywatnych oraz współpraca między nimi pozwoli uwzględnić różnorodność biologiczną w innych dziedzinach polityki; uważa, że kluczowe znaczenie ma włączenie w te działania przedsiębiorstw i organizacji finansowych, dlatego z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji, by włączyć sektor prywatny w ochronę różnorodności biologicznej, zwłaszcza na forum unijnej Platformy Biznes i Różnorodność; z tego punktu widzenia z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy sektora prywatnego jak koalicja „One Planet Business for Biodiversity” zawiązana na Szczycie na rzecz Działań Klimatycznych ONZ w Nowym Jorku;

70. apeluje do Komisji, by rozważyła przyjęcie ujednocionej metodyki obliczania śladu ekologicznego przedsiębiorstw UE i ich wpływu na różnorodność biologiczną;

71. uważa, że społeczeństwa wymagają całkowitej transformacji, by przeciwdziałać zmianie klimatu, degradacji środowiska i utracie różnorodności biologicznej; podkreśla, że należy przestrzegać zasady sprawiedliwej transformacji, by zapewnić integracyjność i równość w tym procesie;

72. zauważa, że świadomość społeczna i dostęp do pełnych i łatwo zrozumiałych informacji umożliwiają konsumentom świadome zakupy i wspierają zrównoważoną konsumpcję, dlatego apeluje, by znalazły się one w całościowym zestawie środków, dotyczących zwłaszcza wyrobów, których produkcja wiąże się z wylesianiem, niszczeniem ekosystemów oraz łamaniem praw człowieka; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by poprawiły identyfikowalność i kontrolę produktów w całym łańcuchach wartości i dostaw, co da także pełną przejrzystość konsumentom;

73. podkreśla, że trzeba udoskonalić oznakowania ekologiczne i certyfikaty potwierdzające przeciwdziałanie wylesianiu;

74. z zadowoleniem przyjmuje posiedzenie Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody, które odbędzie się w 2020 r. w Marsylii; zachęca Komisję, by jednoznacznie informowała na tym forum, że popiera zobowiązania do ochrony różnorodności biologicznej;

o

o o

75. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.